

לכב'

מר אבי ניר, דירקטור בחברת החדשות הישראלית בע"מ
רח' ראול ולנברג 12,
תל אביב-יפו 6971910

א"נ

הנדון: דרישה להפעלת סמכויות פיקוח ובקרה נוכח פרסומים חמורים של חדשות 12

אנו פונים אליכם בשם מרשנו, השר ניר ברקת, בדרישה להפעיל את סמכויות הפיקוח שניתנו לכם - נציגי הרשות השניה בחברת החדשות ובדירקטוריון החברה, ולכם - יתר חברי הדירקטוריון בחברות הנוגעות בדבר.

1. לפיכך, נעדכנכם תחילה, כי ביום 13.1.2026 הוגשה תביעת לשון הרע בסך **12 מיליון ש"ח** נגד חדשות 12, עורכיה והכתב עמרי מניב. אוכל לומר כי במשך 35 שנותיי בתחום דיני לשון הרע על ידי אמצעי תקשורת, נדיר היה להיתקל **בהתמוטטות כה חמורה של מנגנוני הפיקוח במימדים כאלה**.
2. מדובר בתביעת דיבה חסרת תקדים בהיקפה ובחומרתה. זהו בוודאות **אחד המקרים החמורים בישראל** למתקפה שקרית מיסודה, של אמצעי תקשורת, הכוללת סדרת פרסומים, באופן שמצביע על אובססיביות ושיטתיות, והכל, במטרה לפגוע, זאת כאשר **הפעלת מנגנוני הפיקוח** – שראשיתם ב"תחקירן" עצמו לאחריו ההנהלה הפעילה והגורמים המקצועיים המסייעים לה, ולאחריה גם הגוף המפקח – הדירקטוריון.
3. עניינה של התביעה יתברר בבית המשפט, ואולם **אין** בעובדה זו, כדי לפטור אתכם ממילוי תפקידכם המרכזי: בדיקת תהליך קבלת ההחלטות הנוגעות לפרסומים חמורים, המניעים לפרסומים אלה, ובעיקר בחינה של מנגנוני הבקרה הקיימים לפני שפרסומים מהסוג מושא ענייננו – יוצאים לאור.
4. נציין בתמצית - חדשות 12 הציגו מצג כאילו **השר ברקת נאשם בפלילים** בכך שקבל לכיסו **הפרטי** כספים משורת חברות במשק, בתמורה להטבות רגולטוריות, ובמקביל מקדם אינטרסים של מקורביו על חשבון הקופה הציבורית של משרדו, זאת משום שהוא, בהפרה חמורה של הסדר ניגוד העניינים שלו, בעל מניות בחברות פרטיות בישראל באמצעותן הוא רכש מניות בפלטפורמת תוכן לקידום עניינו הפוליטי - עסקי.
5. הפרסום נגד השר ברקת התבסס בין היתר, **על שלושה שקרים מרכזיים**, שלפני שנסקור אותם אנו מוצאים חובה להבדיל בין עצם העובדה כי הדברים שפורסמו שקריים (ובכך יעסוק בית המשפט מטבע הדברים), ובין **הקלות הבלתי נתפשת בה ניתן היה לדעת – לפני הפרסום, כי הדברים המפורסמים הינם דברי שקר, בכך יש לעסוק מיד**, על מנת שמצב דברים בו אבדו כל המנגנונים לשמירה על חופש העיתונות ושמירה על טהרה, לא יחזור על עצמו, כי אז חלה עליכם אחריות כבדה.

6. זו אחת הסיבות, כי הרשות השנייה, קיבלה זכות שהיא חובה, להיות בעלת 40% ממניות היסוד של חברת החדשות, והיא אכן מחזיקה בהן בפועל. המבנה המשפטי הזה אינו מקרי ונועד להבטיח את עצמאות חברת החדשות. על ידי הענקת 40% מכוח ההצבעה לרשות ציבורית, המחוקק ביקש למנוע מהזכייניות הפרטיות, הפועלות משיקולים מסחריים, לעשות שימוש לרעה בתכנים חדשתיים – בדרך של פרסום דברי דיבה כוזבים – וביודעין, כאשר האמת ניצבת ויכול שתהיה ניצבת (לפני הפרסום) – לנגד העיניים.

7. לא בכדי נפסק כי "עוד קבע המחוקק, לשם אותה מטרה של הבטחת מהימנות שידורי החדשות, הסדרים מבניים וכלכליים שימעיטו את החשש להטיית השידורים. כפי שיובהר להלן, הסדרים אלה מעניקים לרשות משקל משמעותי...." (בג"ץ 4500/07 ח"כ שלי יחימוביץ' נ' מועצת הרשות השניה לרדיו ולטלוויזיה (21.11.2007)).

8. נבחר לכם בתמצית, את שלשת הדברים הדמיוניים והשקריים – אשר פורסמו בתקווה שנוכח פנייתנו זו – ייעשה מעשה בנדון.

9. השקר הראשון – הטענות כי השר ברקת עדיין בעל מניות ומעורב בפעילות חברת BRM ובחברות בהן היא משקיעה, וזאת באמצעות חברת ב.נ. אחזקות סטודיו בע"מ שנמצאת בבעלותו. האמת הפוכה לחלוטין: השר אינו מחזיק במניות בחברת ב.נ. אחזקות סטודיו בע"מ וגם לא בקבוצת BRM ו/או בשום חברה אחרת, לרבות חברות שבהן השקיעה BRM, ובוודאי לא בחברה פרטית כלשהי כולל חברת "דריל" שהפרסום ביקש "להדביק" יש מאין - לשר.

בנוסף, אין לשר כל מידע על עסקי החברות שבהן BRM השקיע, על בעלי מניותיהן או על לקוחותיהן והוא מנותק לחלוטין מעסקיו משנת 2003 כפי שהדברים הוצגו ואושרו עם מינוי לשר ב"ועדת ההיתרים של משרד מבקר המדינה" (בראשות שופט בדימוס), בהסדר ניגוד העניינים שלו, כן ובנוסף כפי שאושרו על ידי דירקטוריון הבורסה לניירות ערך בתל אביב בע"מ, נגיד בנק ישראל והממונה על שוק ההון (כל המידע האמור – פומבי ונגיש). השר התנהל ומתנהל על פי כללי ממשל תאגידי מוקפד בדרגה הגבוהה ביותר.

די היה בבדיקה עיתונאית פשוטה ברשם החברות, בבדיקה פשוטה בהחלטות ועדת ההיתרים שהן, כידוע, פומביות ונגישות לציבור, כדי שהאמת תתברר כהווייתה – ולפני הפרסום והפגיעה הכרוכה בו, הן לשר ברקת והן לטוהר המידות של העיתונות.

10. השקר השני - הטענה כי BRM ביצעה השקעה במניות חברת החדשות "פוש" על מנת לרכוש השפעה פוליטית ועסקית עבור השר, וכצינור להעברת כספים לכיסו הפרטי באמצעות פרסום של חברות "מיד לאחר" שבדקו ומצאו כי BRM היא בעלת מניות ב"פוש", וכסף המושקע בה יגיע לכיסו של השר. גם כאן, האמת ברורה וחד-משמעית, ומצויה במסמכים גלויים לציבור: BRM לא השקיעה במניות "פוש" במישרין

או בעקיפין, וממילא, אין ולא יכולה להיות לה כל השפעה על התנהלות החברה ("פוש"), גם לא על תכני האתר ו – BRM בוודאי איננה נהנית מהכנסות "פוש".

ללא קשר לכך שהשר עצמו – אינו בעל מניות ב BRM, וBRM אינה בעלת מניות ב"פוש" ובחברות המחזיקות בה, גם הטענה שאותן חברות החלו לפרסם מיד, **ולא לפני** שגילו BRM היא, כביכול, בעלת מניות ב"פוש" מופרכת מיסודה. די היה בבדיקה עיתונאית פשוטה ברשם החברות, ובפניה לחברת "פוש" או למפרסמים כדי שהאמת תתברר כהווייתה.

11. **השקר השלישי** - הטענה כי השר ברקת עשה את הונו בישראל עם החברות הגדולות במשק (הקמעונאיות), ולכן מצוי במסכת שקרים עסקיים מקומיים רחבי היקף היוצרים ניגודי עניינים רבים שלמענם השר פועל הלכה למעשה. גם כאן - ההפך הוא הנכון כפי שמצוי במקורות גלויים (ולא רק בויקיפדיה), השר ברקת עשה את כל הונו בהייטק בחו"ל - באמצעות אקזיטים טכנולוגיים בחברות כגון צ'ק פוינט, מוביט ואחרות. אין לו עסקים קודמים במשק המקומי, הוא מעולם לא קיבל ולא העניק עזרה כלכלית לעסק ספציפי במסגרת תפקידו או לפני, ואינו חייב טובות הנאה לאיש עסקים בארץ או בעולם.

12. בנוסף כולל הפרסום כמות עצומה של שקרים הסותרים את העובדות הפומביות והנגישות:

✓ כי השר פעל להדחת הממונה על התחרות, משום שביקש לסייע למקורביו עקב חקירה פלילית שנפתחה נגדם, תוך הסתרה של המכתב (הפומבי) אותו שלח השר לנציב שירות המדינה, ובו הוא מפרט את טענותיו שהממונה לא עושה די למול המונופולים, כפי שמתבטא גם בביקורת החמורה של מבקר המדינה על (אי) פעילותה של הממונה על התחרות ;

✓ כי עו"ד הפרטי של השר רכש עבורו 7% ממניות "פוש", כאשר בדיקה פשוטה, במסמכים פומביים, הייתה מגלה כי עורך הדין הנ"ל הוא דווקא עורך הדין הפרטי של המוכר-היזם ;

✓ כי העיתונאי עורך "פוש" ובעל השליטה, קיבל יחס חריג מהשר והוזמן להשתתף מספר פעמים במשלחות של אגף סחר חוץ של המשרד לחו"ל, בלי לספר שכלל גופי התקשורת הרלוונטיים, ובהם גם נציגים, מוזמנים באופן קבוע, להצטרף למשלחות סחר חוץ, בשל החשיבות שיש לישראל בסיקור המשלחות ;

✓ כי השר דאג להעביר קמפיין פרסומי "מלשכת הפרסום הממשלתית" לטובת חברת פובליסיס וזאת מאחר שפובליסיס שותפה של היועץ האסטרטגי של השר – מר מוטי שרף בחברת "סיטימדיה", כאשר בדיקה פשוטה הייתה מלמדת כי מר שרף כלל איננו בעל מניות ב"סיטימדיה" והקמפיין המדובר היה בכלל של התאחדות התעשיינים ;

- ✓ כי השר קידם בניגוד להסכם ניגוד העניינים, מיזם פרטי של מר שרף בשם BrandIL, כאשר בפועל מדובר במיזם לא עסקי, ללא מטרות רווח העוסק במיתוגה של ישראל בעולם, ומכשיר את כל המייצגים את ישראל בחו"ל בתחום מיתוג מדינת ישראל, הכל באופן וולונטארי;
- ✓ כי השר "האריך" לחברת "וולט", את הפטור מהסדר כובל, כאשר הארכה בוצעה על ידי הגורם היחיד המוסמך לכך - הממונה על התחרות, וזאת בניגוד ולמרות התנגדותו המפורשת של השר לארכה המבוקש;
- ✓ כי השר דאג לסידור עבודה למר אבי בלשניקוב כאשר לחץ על הנהלת מכון היצוא, לבחור בו לתפקיד יו"ר מכון היצוא, כאשר בפועל הסתירו את העובדה שכל הנהלת מכון הייצוא כאחד, חפצו כי מר בלשניקוב, יקבל עליו את התפקיד, נוכח העובדה כי מדובר במועמד בעל התאמה יתרה, שקיבל את תפקידו ללא שכר, ושימש בעבר בשורה של תפקידים בכירים - מנכ"ל משרד התקשורת, מנכ"ל הכנסת, יו"ר ערוץ 10, מ"מ יו"ר ביה"ח הדסה בירושלים, יו"ר תאגיד המים "הגיחון", וסמנכ"ל במכון היצוא.
13. משעה שאין לשר ברקת מניות ב-BRM או בחברות שבהן השקיעה, ש-BRM אינה מחזיקה מניות ב-"פוש", שלשר אין מסכת קשרים עסקיים במשק המקומי, ושכל פרשיות "קידום המקורבים" קורסות אחת לאחת מתמוטטת מאליה כל מערכת ההכפשה הזדונית.
14. כאשר מגיעה לשולחן מערכת טיוטת כתבה בה נאמר כי לשר הכלכלה והתעשייה בישראל, יש מניות בחברה ישראלית פעילה במשק – אין כל אופציה הגיונית, כי איש לא יבקש לראות, לפני הפרסום, על מה מבוססת טענה פנטסטית ובלתי מתקבלת על הדעת כזו. בוודאי כך – כאשר על בסיס טענה זו (ואחרות כאמור לעיל), נבנה מגדל דמיוני של מעשי שחיתות.
15. לא בכדי קבע המחוקק כי: "חברת החדשות תקיים שידורי חדשות מדויקים, מהימנים ומאוזנים, ולא ישוקפו בהם עמדותיהם ודעותיהם הפרטיות של מנהלי החברה, עובדיה ובעלי מניותיה". קריסת כל מנגנוני הפיקוח, כולל של שומרי הסף והמנהלים, דווקא נוכח נגישות הגישה לעובדות האמת, מהווה הוכחה כי בוצעה, לפחות על ידי ההנהלה הפעילה, עבירה חמורה על הוראות החוק.
- מכאן גם חשיבותו של מכתבנו זה אל כל אחד מכם, כדירקטור נושא משרה – לא ניתן להותיר את בדיקת הפער – בין האמת הפומבית שכה קל להגיע אליה לפני הפרסום – ובין פרסום היפוכה של האמת – בתפוצה ובאינטנסיביות אגרסיבית.
16. קריסת מנגנוני הפיקוח לא פסחה על אימות העובדות העומדות בבסיס ה"תחקיר", אלא גם בכך שלא ניתנה לו כלל זכות תגובה בפועל (אולטימטום להשיב תוך מספר שעות עבודה בלבד, ובעניינים שלא היו מוכרים לו, עבור להודעה כי נפלה כבר החלטה, לפני התגובה – כי הדברים ישודרו) ועד עיוות סילוף וקיצוץ התגובה

הקצרה במיוחד מ – 103 מלים (בסך הכל) ל 25 מלים שהוקראו כאילו הן התגובה בפועל, הכל כאשר הכתבה, על שלל פרטיה שודרה במשך כ – 22 דקות.

17. הפרסום העיתונאי-חדשותי, כמוהו כרכב משא כבד – העולה על הכביש. נהיגה בפראות – הורגת, ובעיתונות היא מבצעת רצח. רצח אופי. לפיכך, חובת הזהירות הקיימת – בראש ובראשונה על המערכת על כל שלביה, ובקומה מעליה – עליכם כדירקטורים ובסוף מפקח – היא כפולה ומכופלת.

18. העובדה כי יתנהל משפט – אינה רלוונטית לחובה לדאוג לכך ש"רכב" שהיה מעורב בתאונה – לא יעלה שוב על הכביש. האחריות עליכם לפעול ולבחון באופן מייד – כיצד אירע הפיגוע החמור הזה בשמו הטוב של מר ברקת.

סעיף 257 לחוק החברות, תשנ"ט-1999, שכותרתו "גילוי ליקוי" קובע: "נודע לדירקטור על ענין של החברה שנתגלו בו לכאורה הפרת חוק או פגיעה בנוהל עסקים תקין, יפעל בלא דיחוי לזימון ישיבה של הדירקטוריון...". הטיפול וביורור הליקוי, הוא איפוא, חובה של הדירקטוריון וכל אחד מחבריו, וחובה זו הינכם נדרשים למלא.

19. כתב התביעה שהוגש לבית המשפט, מצ"ב למכתבנו זה.

בכבוד רב,

אמיר רוזנברג, ע"ד
משרד רוזנברג, העצני ושות'